

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mráky ve věci žalobce: **G. N. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného čj. OAM-55-25/ZR-2022, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 14 A 14/2023 je **p ří s l u š n ý** Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra zrušilo žalobci povolení k trvalému pobytu. Žalobce se proti rozhodnutí ministerstva bránil žalobou, kterou podal 10. 11. 2022 u Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem postoupil věc usnesením ze dne 1. 12. 2022 Městskému soudu v Praze. Tento soud je podle něj místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci, neboť podle obecného pravidla je místně příslušný ten soud, v jehož obvodu sídlí žalovaný (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud zvažoval, zda neužít speciální § 172 odst. 7 větu první zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, podle něž je k projednání věci příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec hlášen k pobytu. Dospěl však k závěru, že toto speciální pravidlo se neužije, neboť žalobce v současné době pobývá ve Vazební věznici v Litoměřicích, což nelze považovat za místo hlášeného pobytu cizince. Žalobce potom není hlášen k pobytu ani na jiném místě.

[3] Městský soud v Praze vyjádřil dne 26. 1. 2023 nesouhlas s postoupením věci a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti krajského soudu podle § 7 odst. 6 s. ř. s. Domnívá se naopak, že žalobce – jakožto cizinec ve výkonu trestu odnětí svobody – není povinen hlásit pobyt na území (§ 95 zákona o pobytu cizinců). Na žalobcův případ proto dopadá speciální pravidlo, podle kterého je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se cizinec převážně zdržuje, jde-li o cizince, který nemusí pobyt hlásit (§ 172 odst. 7 věta první za středníkem téhož zákona). Protože žalobce pobývá

ve Vazební věznici v Litoměřicích, příslušným soudem bude právě Krajský soud v Ústí nad Labem, v jehož obvodu je věznice umístěna.

[4] Nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci je důvodný.

[5] Ze soudního řádu správního plyne, že místně příslušný je soud, v jehož obvodu sídlí správní orgán, který o věci rozhodoval v prvním stupni nebo který jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Zákon o pobytu cizinců stanoví, že místně příslušný je krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; pokud jde o cizince, který nemusí hlásit pobyt, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu se cizinec převážně zdržuje, a v ostatních případech je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území (§ 172 odst. 7 věta první zákona o pobytu cizinců).

[7] Povinnost hlásit pobyt na území se nevztahuje na cizince, který je ve výkonu zabezpečovací detence, vazby, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo který je umístěn v policejní cele nebo v zařízení určeném pro zajištění cizinců (§ 95 zákona o pobytu cizinců).

[8] Pokud není soud, u kterého byl návrh podán, místně příslušný k vyřízení návrhu, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Jestliže tento soud s postoupením věci nesouhlasí, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Jeho rozhodnutím jsou soudy vázány (§ 7 odst. 6 s. ř. s.).

[9] Pravidla pro určení místní příslušnosti soudu ve věcech cizinců upravuje mj. § 172 odst. 7 věta první zákona o pobytu cizinců. Je tedy *zvláštním zákonem* podle § 7 odst. 2 s. ř. s. Speciální pravidla pro určení místní příslušnosti (§ 172 odst. 7 věta první zákona o pobytu cizinců) proto mají aplikační přednost vůči pravidlům obecným (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

[10] Krajský soud v Ústí nad Labem tato pravidla nepoužil správně: místní příslušnost totiž zkoumal jen podle místa, kde má žalobce hlášen pobyt (§ 172 odst. 7 věta první před středníkem). Jakmile zjistil, že žalobce není k pobytu nikde hlášen, uplatnil rovnou obecné pravidlo a za místně příslušný považoval soud, v jehož obvodu sídlí žalovaný (§ 7 odst. 2). Krajský soud ale opomněl, že zákon o pobytu cizinců uvádí ještě další speciální pravidla, která se musí ve věci uplatnit před pravidlem obecným. Místně příslušný je totiž i krajský soud, v jehož obvodu se cizinec převážně zdržuje, jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt; a v ostatních případech to je krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území (§ 172 odst. 7 věta první za středníkem).

[11] Protože žalobce vykonává od srpna 2019 trest odnětí svobody ve Vazební věznici v Litoměřicích, je na něj třeba hledět jako na cizince, který není povinen hlásit svůj pobyt. Na tuto věc tak dopadá speciální pravidlo, podle kterého je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se cizinec – zde žalobce – převážně zdržuje (§ 95 a § 172 odst. 7 věta první za středníkem zákona o pobytu cizinců).

pokračování

[12] Pro určení místní příslušnosti je tedy podstatné místo, kde se žalobce fakticky zdržuje, nikoliv místo, kde je formálně hlášen k pobytu. Úvahy krajského soudu o tom, že věznici nelze považovat za místo, kde je cizinec hlášen k pobytu, jsou proto při dalším posouzení místní příslušnosti nepodstatné.

[13] Žalobce fakticky pobývá ve Vazební věznici v Litoměřicích. Ta místně spadá do obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem (Litoměřice spadají pod obvod Okresního soudu v Litoměřicích, respektive Krajského soudu v Ústí nad Labem; viz bod 32 přílohy č. 3 a bod 5 přílohy č. 2 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích).

[14] Místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci je proto Krajský soud v Ústí nad Labem.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu